UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldi Pervsini Commentariorvm In Pandectas Tomvs ...

In Digestvm Vetvs

Baldus

Lvgdvni, M.D.LVIII.

Depositi, vel contra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95938

Visual Library

¶ Ex lec.an. ¶ Sʒ nūqđ ceſſionario poſſit opponi ↄpēſatio ex debito cedētis? dicit Ja.de are. ꝙ ſi erat debitū tpe ceſſiōis pōt opponi cōpēſatio: ſecꝰ ſi poſtea cepit, ar.ſ. quēadmo. ſer. amit.l.ſi partē.§.fi. ſʒ de hoc dic vt no.in.l.ſi qs in rē ſuā.ſ.de ꝓcur.§.facit.de act.emp.l.ī vēditione.ibi tñ loquit̃ in debito, qđ deſcendit ex re petita, ex quo facilius opponit̃ cōpenſatio.

¶ Item ex lectu.antiqua.

Creditor. Exceptio ↄpēſationis nō pōt cedi reo ꝑ nō reū.h.d. ¶ No.ꝙ ex cōputū nō pōt facere vnꝰ ꝑ alio.qđ no.ꝑ ex cōputatiōe apodiſſarum alienarū.

Ob negociū. Cōdēnatꝰ ex cā hic īſerta cōpenſationē obijcere nō pōt. h.d. ¶ No.ergo hic caſuʒ, ī q̃ cōpēſatio nō pōt obijci. Sunt alij caſus, q no.hic in gl.magna.quā no. Et no.illā partē gl.inquātū dicit ꝙ de genere ad genꝰ pōt̃ obijci cōpēſatio videbitis de hoc.l.j.§.idē.ſi pars here.pet.

Si debeas. Quis pōt opponere ↄpenſationē đ eo qđ ſibi debet̃ alternatiue, ſi electio eſt ſua.h.d. ⁊ circa iſtā.l.vide ꝙ dixi in.l.cū fundꝰ.§.ſeruū tuū īprudēs.ſ.ſi cer.peta.h.d. ¶ Ex lec.ant. ¶ Ex debito alternatiuo nō admittit̃ cōpēſatio, niſi p̄cedat electio, ad eligēdū tñ cogitur ꝑs, vt.l.j.C.ſi ma.fa. ⁊ ibi no. ¶ In tex.ibi, palā.no. ꝙ electio dʒ fieri palā, id eſt nō dʒ eſſe in corde retenta ſʒ manifeſta, vt poſſit ꝓbari.

Id quod. Si tutor noīe pupillorū petat illđ qđ pupillo debet̃, pōt nō obijci cōpēſatio de eo qđ ipſe aduerſario dʒ ſuo nomine. h.d. ¶ Ex lec.anti. ¶ Agenti nomine officij nō opponit̃ compenſatio de eo, qđ debet nomine proprio.

¶ Depoſiti, vel contra. Rubrica.

Depoſitum. In hoc prin.no.gl.ſuper ver.auget̃. ¶ Ex lec.an. ¶ In tex.ibi, auget̃.no.ꝙ natura prepoſitiōis, de, eſt augere, de hoc ꝑ Ja.de le.j.ſi cui ſerui oēs.đ do.prele.q ita ⁊ qñ ponit̃ vna prepoſitio pro altera, vt.l.has cās.ſ.de cōdi. ⁊ demon. ⁊ adde quod no. Arch.iij.q.vij.infames.

¶ Item ex lectura antiqua.

Eū tamē deponere. No.ar.ꝙ ſi ptās habeat arbitriū ↄ faciētes tumultū, ꝙ iſtđ arbitriū vēdicat ſibi locū in his que p̄ncipal̃r reſpiciūt tumultū, ⁊ ſic ī ſilibꝰ, vt puta ſi hʒ arbitrium ↄ turbātes ſtatū: nā ītelligit̃ ↄ eos q p̄ncipaliter ītēdūt turbare ſtatū, nō ſi ↄtingat ex caſu fortuito, vt.l.ſi qs ingenuā.§.ī ciuilibꝰ.de capti.ar.C.ad.l.iul.de vi.multa facinora.vbi nō ↄſiderat̃ ſolū ꝓpoſitū p̄ncipale maxime in atrociorībꝰ, vide Bar.ī in.l.qđ ſemel.de decre.ab ordi.fa.vbi plene tractat đ iterpretatione iſtorū arbitrorum. ¶ Item ex lectura antiqua.

Cū vero exigēte. No.ꝙ q̄to maior eſt fides, tāto magis creſcit perfidia aduerſarij, ⁊ magis in neceſſarijs actibus q̄ in ſpontaneis.

Que depoſitis. Sicut pro re depoſita competit actio depoſiti, ita pro rebus q̃ depoſito accedūt, lʒ illa nō dicāt̃ depoſita.h.d.tex.cū gl.ſuꝑ v̓bo, capiſtro. ⁊ no.eā. ¶ Ex lect.anti. ¶ Eſt ar.ad ſtatutū ꝙ đt de egrediēte cū armis. vtrū ille q erat armatꝰ, dicat̃ feciſſe aggreſſuʒ cū armis ſi nō eſt vſus armis. ⁊ đt Ray.ꝙ nō, arg. inſtitus.§.ar.ↄ.ſ.de vi ⁊ vi ar.iij.§.qui armatus.ſm Ray.

a **Si cōueniat.** Contractus ex cōuentione legem accipiunt[a].h.d.cum hoc tex.conco.ſ.eo.l.cū nerua.ad idē.ſ.ea.l.ſepe. ⁊ quod ibi no.

Illud non eſt. Conuentio, ne quis teneatur de dolo, non valet.h.d.

Si veſtimēta. Si veſtimenta data balneatori perierint, tenet̃ balneator actio.depo.ſi pecuniā nō accipit: al̓s tenet̃ ac.ex cōducto.h.d.iſte.§.

Si quis ſeruū. Ille, q̃ dat pecuniā, dicit̃ ↄductor. Ille ↄ q recipit, đr locator. Itē ↄctꝰ innominatꝰ dijudicat̃ ſʒ naturā ↄctꝰ noīati, cui aſſimilat̃, niſi aliud actū ſit.h.d.§. ¶ In tex.ibi, ſi qs ſeruū cuſtodiēdū. No.ex hoc.§.ꝙ ↄctꝰ innoīatꝰ dijudicat̃ ſm naturā ↄctus noīati cui aſſimilatur. Item habuiſtis.ſ.cōmo.l.euʒ q inſpectori.videbitis.ī.l.naturalis.§.pe.ſ.de pſcr.v̓b. ¶ Scđo no.ꝙ locatio non pōt eſſe ſine mercede in pecunia conſtituta.

Si te rogauero. Ille, cui dat̃ res ad aliū perferēda, tenet̃ actiōe mandati: ſʒ ille cui dat̃ res cuſtodiēda, tenet̃ actione depoſiti.h.d. ¶ Ex lec.an. ¶ No.ꝙ pactū, qđ p̄t cadere in ↄctū ſm naturā contractus, nō inducit nouū ↄctū, nec innominatū.quod no. ⁊ iura nunq̄ vtuntur pluralitate, niſi vbi expedit.

Quod ſi rem. Qñ procedit ↄctus perfectus, et adijcitur cōuentio, que pōt in nouum ↄctū cadere, ex tali conuentione magis inducitur informatio primi ↄctus, q̄ cōſtituatur ↄctus nouus.h.d. ¶ Not.tex.in ver.idē etiā Pompo.ibi, qr hic eſt primus ↄctus ⁊c.

Idem pompo. Si res iuſſu meo deponit̃ penes aliū recipientē pro me, teneor depoſiti, al̓s tenet̃ recipiēs, ⁊ nō ego, niſi ego hoc expreſſerim vel fideiuſſerim: quo caſu durat oblo ēt p̄ncipali defuncto ſine herede.h.d. ¶ No.ex iſto.§.duo.p̄mo ꝙ actio depoſiti orit̃ ēt anteq̄ cōmittatur dolus.qđ dic vt.l.ſtipulatus ſum mihi.§.j.ſ.de ſol. Scđo no.ex.§.plane.circa fi.ꝙ p̄ncipali defuncto ſine herede, remanet oblo fideiuſ.vt hic, ⁊.l.ſtichū.ī fi.ſ.de ſol.ſ.de admi.tu.l.ſiue.ī p̄n. ¶ Ad hūc.§.op. de.l.poſtq̄.in p̄nc.ſ.vt le.no.ca.Sol.ꝑ huiꝰ declaratiōe dic qñq3 oblo eſt cōmiſſa anteq̄ extinguat̃ pſona p̄ncipalis. p̄mo caſu p̄t accedere fideiuſſor, vt.l.hactenꝰ.ſ.đ ↄſti.pe. Scđo caſu aut pſona p̄ncipalis eſt defuncta, ⁊ oblo fideiuſ.durat, ⁊ pōt cōmitti vt hic ⁊ in alijs iuribꝰ.ſ.alle.aut pſona principalis eſt capta ab hoſtibꝰ, ⁊ tūc ſecꝰ, vt in ↄrio: ⁊ eſt rō diuerſitatis, qr qñ pſona p̄ncipalis eſt defuncta, lʒ non ſit adita hr̃ditas, tñ adeſt ipſamet hr̃ditas, q̃ vicē defuncti repſentet. Sʒ qñ pſona p̄ncipalis eſt capta ab hoſtibꝰ, tūc interim nō eſt hr̃ditas, nec aliqđ, qđ pſonā, ſeu vicē ipſiꝰ repſentet. ⁊ hoc vult dicere gl. ſuꝑ verbo, extaret ⁊c. ¶ Ex lec.antiqua.

Plane. Not.ꝙ fideiuſſor tenet̃, lʒ reus p̄ncipalis deceſſerit ſine hr̃de. ⁊ hoc eſt verū in oblone cōmiſſa in vtraq3 pſona, vel in pſona rei tm̄: ſecꝰ in obligatione cōmittēda in vtriuſq3 pſona: qr cū nō reperiat pſonā p̄ncipalē, tūc non pōt fundari nec initiū ſumere, vt.l.poſtq̄. vt le.no.ca.ſm Ja.bu.ī lec.hoc facit.ſ.de ſol.ſeiū aut pāphilū.in p̄n. ⁊ de noua.q̄ties.§.fi. ⁊ qđ no. Gul.de ↄſti.pec.hactenꝰ. ⁊ qđ not. Inn.in Spec.de fide.§.j.v̓.ſʒ querit̃ ecce. ⁊ hinc eſt ꝙ ex ſola reali diſcuſſione pōt veniri ↄ fideiuſſorē, qñ nō reperit̃ pſona rei, nec hr̃dis ſui, ī quā poſſit fieri diſcuſſio pſonalis: qđ tenemēti ꝑpetuo. ⁊ facit qđ not.in.l.j.C.ne ꝑ do.mu.ho.ma. addic.

An in pupillum. Cōtra pupillū doli capacē dat̃ actio depoſiti, ſi dolū cōmittit, vel ē locupletior. Circa iſtū.§.vid qđ no.ꝑ gl.ſ.de dolo.l.elegāter.§.nō ſolū. ⁊ ꝑ doct.in.l.exhibitiōis.C.ad exhi.

Si apud ſeruum. Seruꝰ manumiſſus nō tenetur ex ↄctu inito in ſeruitute, ſed bene tenetur ex delicto per ipſum cōmiſſo.h.d.

Eſt aūt. Deponēs p̄t ſtatiʒ agere actio.depoſiti, niſi noua cā ſuꝑuenerit.h.d. No.tex.ibi, conditio depoſiti ⁊c.dic ī cuiꝰ defectū res đpoſita remāſura erat penes depoſitariū, puta qr depoſui apud te mille: ⁊ ſi īperator nō venerit ī italiā vſq3 ad annū, ſint dicta mille tua ſm Rich. mal. ¶ Ex lec.an. ¶ No.ī fi.§.ꝙ vbi depoſitū eſt factū ſub certa cōditione, nō p̄t repeti niſi ↄdōne exiſtēte.qđ qual̓r ītelligat̃ dic vt hic ꝑ Ric.in addi. Dicit Rich.ꝙ vbi depoſitū eſt cū trāſlatione dñij, puta ad numerū, eſt hoc verū. ⁊ idē in ſeq̄ſtro: ſʒ ex ſimplici depoſito, ex quo nō eſt alij ius q̄ſitū, hʒ locū pecunia, vt no.ſ.de ↄdi.ob cām.ſi pecuniā.ſʒ Ric. Diſtinctio de dñio trāſlato ⁊ nō trāſlato nō plʒ, ſʒ illa đ ſequeſtro ⁊ de iure alteri q̄ſito plʒ ꝑ.l.ſi oleum.ſ.de do. ⁊ ꝑ.l.ſi tibi rē.§.j.de preſc. ver.

Hanc actionem. In hac actiōe veniūt fructus, ⁊ omnis cauſa.h.d.

Si rem depoſitam. Redimēdo rē venditam dolus preteritus nō purgatur.h.d. ¶ No.caſum iſtius.§.pro quo facit qđ habuiſtis in.l.furtū.ſ.de cōd.fur. ⁊ facit iſte tex.ad.q.de emphyteuta, qui vēdidit rem eccleſie, vel alteriꝰ ſine cōſenſu eccleſie, vel priuati, ⁊ poſtea redemit, vt nō obſtāte redēptiōe res īciderit ī ↄmiſſum, de qua.q.ꝑ doc.ſ.de vſuc.l.labeo.§.idē ſequitur.

[a] ¶ Accipiunt. adde eū. Bal. in.l.ſi vt.ſ.cōmo. et qđ ibi adde eū. Bal. ¶ Accipiunt.

Eleganter. Si ſeruꝰ depoſuit pecuniā penes aliquē, vt ꝑ illū pecunia illa det̃ dño pro libertate illiꝰ ſerui, ſiquidem ille illā pecuniā dño reſtituit, illa de cā actiōe dño nō tenebit̃: ſi vero illā peciā tanq̄ ſuam dño dederit ꝓ libertate ſerui, ab actiōe depoſiti no liberat̃.h.d.vſq3 ad.§.ſi pecunia. ¶ Ex lec.an. ¶ No.differētiā īter reddere tanq̄ alienum, ⁊ dare tanq̄ ſuum. ⁊ ſic no.hic arg.de tanquaʒ.

Si pecunia. No.hunc tex.contra id qđ no.gl. in.l.ꝙ ſi ab initio.ſ.ſi cer.pe. ¶ Ex le.anti. ¶ No.ꝙ idem operat̃ preſentia honeſtarum perſonarū quod preſentia iudicis. Itʒm no.ꝙ quando depoſitariꝰ ex cā diſſigillat ſaccum vel marſupiuʒ, ꝙ debet facere reſigillari apud pretorem vel corā honeſtis viris. Et ex hoc ſumit argu. Inn.qđ contra diſſigillātem preſumitur dolus, niſi adhibeat hanc cautelam, vt ipſe nota.extra quod met.cau. ſuper eod. ¶ Itē no.hic caſum, ꝙ ſi habeam in depoſitū vel cuſtodiā aliquos captiuos ad petitionē pluriū, ⁊ quidā repetāt eos, qdā

retardēt eos,ꝙ poſſū petētibꝰ reſtituere recepta cautiōe.facit ĵ.de ſo.ſi ſtipulatꝰ.§.ſi lancē.qđ no.ꝑ anglicis nr̄is captiuis.

Sepe euenit. Depoſitariꝰ pt ex ꝯuētione teneri vltra dolū,vel latā culpam,vel ſpō te ſe offerēdo.h.d.⁊ no.hic gl.j.iſtius.§.q̄ ponit quinq̄ caſus. in quibus depoſitariꝰ tenet̄ de caſu fortuito.qđ dic vt in glo.

Si pecunia. Si depoſitū cōſiſtat in re diuidua, vni ex heredibꝰ depoſitū repoſcēti ꝓ parte hereditaria depoſitū ſoluit̄:ſi vero depoſitū conſiſtat ī re indiuidua,vni ex heredibꝰ ſoluit̄ depoſitū,dūmodo caueat idonee alios coheredes nihil petituros,al's depoſitū in ede ſa cra deponet̄.h.d.bonꝰ tex.No.diſtictionē iſtiꝰ.§.cū q̄rit̄,an de poſiti reſtō dꝫ fieri vni ex hr̄dibꝰ,cū plures ſunt hr̄des?Scđo no.tex.cū gl.ſup v̄bo,oīno.nā iſtū tex.gl. exponit oīno.i.ipſo a iureª qđ no.pone em̄ ꝙ ſtatutū vel lex dicat ꝙ ſi qs ſic fecerit, oīno cām perdat.Nā ex hoc habetis ꝙ lꝫ vbi ī ſtatuto vel a le ge nō eſt appoſitū verbū,oīno,ſꝫ ſimplr̄ ſtatutū vel lex dt̄ per dat cām,intelligit̄ perdat.ſ.ꝑ ſn̄iā,vt no.in.l.iubemꝰ.§.ſane. C.de ſac.ſan.ecc.C.de iur.mo.iu.l.in criminali.C.vn̄ vi.l.ſi qs ī tantā.cū.ſi.tn̄ vbi eſt appoſitū verbū,oīno,dꝫ ītelligi ipſo iu re,cedat ergo tūc ipſo iure a cā,vt hoc tex.cū gl.Idē ſi in lege vel ſtatuto eſſet appoſitū,modis oībꝰ,qꝛ dꝫ ītelligi lex ipſo iu re:ita exponit gl.or.ī aut.vt defun.ſeu fu.§.ſancimꝰ.Idē ſi eēt appoſitum verbum,mox,qꝛ debet intelligi ipſo iure nō ꝑ ſen tentiam.ita no.gl.in authen.de ince.nu.§.j.

Apud iulianum. Si vnius deponētis plu res heredes eſſe ꝯtendant inſolidum,ei dꝫ dari reſtō depoſiti,qui vult depoſitarium de fendere aduerſus alterū,qui ſe cōtendit heredē.h.d.in hoc.§. in gl.capite vſq̄ ad finem.¶Ex lec.ant.¶No.§.⁊ loquitur cū deceſſit deponens,⁊ eſt contentio de hereditate: nam pōt depoſitarius reddere depoſitū cautū de indēnitate,vel depo nere interim in loco tuto.Et hanc.q.habui de facto:ſꝫ nunqd hodie alia detur hic forma per.l.ſi.C.de pe.her.dic vt ibi.

Si quis tabulas. Legēs tabulas teſtamē ti apđ ſe ſolū dpoſitas, ne ſecreta teſtōris reuelēt,tenet̄ actiōe depoſiti ⁊ iniuriaꝝ.h.d.

Si predo. Fur.⁊ predo poſſunt agere actiōe depo ſiti,vt in gl.iſtis.§.hoc dicit.

Si quis argen. Petens ſpeciē argētea dꝫ in libello exp̄mere ſpeciē ⁊ pon dus,niſi ſe ignorare iurauerit.h.d.¶No.caſum iſtius.§.⁊ ad uerte qꝛ illud qđ hic dr̄ in tex.iurāti ſucurret̄ ⁊c.ītelligit gl.eē verū q̄ītū ad hoc vt libellꝰ admittat̄.Sed tn̄ in iudicio debet poſtea ꝓbare:ita dt̄ gl.de quo dicā.ĵ.proxi.§.⁊ aduerte qꝛ glo. tꝫ ꝙ iurāti ſe ignorare ſpeciē nō ſuccurrit̄:qđ no.Sꝫ pone ꝙ aliqs dubitat de colore veſtis,nunqd ſtabit̄ iur̄o iurantis ſe ignorare colorē veſtis,ſicut ſtatur hic de quātitate ponderis? Rn̄deo ſic,vt.ĵ.de fur.l.in ac.furti.in ſi.videbitis no.ꝑ glo.ſ. de rei vend.l.ſi in rem.§.ſi veſtimēta ⁊c.¶Ex lec.an.¶No.ꝙ lꝫ qn̄q̄ ꝓcedat libellus incertus,vt in tex.tn̄ ꝓbatio ſemꝑ dꝫ eſſe certa ⁊ clara,vt in gl.quā no.⁊ facit extra de proba.in pre ſentia.⁊ vide in Spec.de fur.ver.quid ſi res.

Si ciſta. Deponēs ciſtā plenā ⁊ ſignatam, ſi oſtēdit res,de ſingulis rebꝰ agere poterit:⁊ ſi n̄ oſtē dit ſimilr̄ agere poterit.h.d.Pro declaratiōe iſtius §.q̄ro,qn̄ ciſta vel aliqđ ſignatū repetit̄,qualr̄ dꝫ formari libellꝰ.¶No. qn̄ res,q̄ erāt in ciſta fuerūt oſtēſe:⁊ tūc debēt in libello res ex primi,vt hoc.§.in ver.ꝙ ⁊ ſi res.qn̄q̄ nō fuerunt oſtenſe:⁊ tūc ſunt hic opiniōes iter iuriſcō.nā trebatius dt̄ ciſtā eſſe repetē dam,nō aūt de ſingulis rebꝰ eſſe agenduꝫ:labeo vero dicit ꝙ de ſingulis rebꝰ de neceſſitate agi opꝫ:iuriſconſultꝰ aūt vlpia nus autor iſtius.l.dt̄ ꝙ h̄ pt fieri ꝙ ſinglr̄ reſpetant̄,nō aūt dt̄ ꝙ ſit neceſſe.⁊ hunc intellectum ponit Rofre.in libellis ſuis ī ti.de actiōe in fctm̄ deſcendēte ex edicto nau.cau.ſta.§.itē q̄rit̄ ſi res ⁊c.¶Scđo q̄ro,cū petunt̄ res q̄ ſunt in ciſta , an actor habeat ꝓbare ꝙ ille res fuerāt in ciſta?gl.ſi.iſtius.§.ſup ver bo,depoſita,dicit ꝙ ſic.Sed quero de modo ꝓbādi.Inn. hoc declarat extra qđ me.cau.c.ſi.ī gl.magna dicēs:qn̄q̄ ciſta nō b reſtituit̄ ſignata ob dolū depoſitarij,⁊ tunc ꝯ eū ī litē iurat̄ᵇ, vt.C.vnde vi.l.ſi qn̄.ſ.e..lj.§.ī depoſiti.ſ.de in lit.iur.l.ī actio nibus.Qn̄q̄ ciſta non reſtituit̄ ſignata,tn̄ depoſitariꝰ nō fuit in dolo ſed in culpa:⁊ tūc debet probare plene,vt hac.gl.circa quod vide quod no.Rofre.in ti.de ac.in factum.vbi ipſe facit queſtionem de fardello.

Si apud. Si apud duos res ē depoſita,q̄libet pt̄ in ſolidū cōueniri ꝓ dolo:⁊ ſolutio facta ab vno liberat aliū:⁊ ſi duo depoſuerūt,q̄libꝫ pt̄ agere ꝓ pte,niſi fuerit actuꝫ ꝙ vnus poſſit agere inſolidū.h.d.vſq̄ ad.§.ſi ſic.

Si ſic depoſuero. In depoſito pt̄ deponēs voluntateꝫ mutare.h.d.

1 ☞ Precium ſuccedit loco rei.

Quod autem. Si ille,qui eſt heres,vel puta ſe heredē,ꝑ errorē reꝫ depoſitā vēdit,lꝫ dolo careat,tn̄ tenet̄ ad p̄ciū,ꝙ ad eū ꝑuenit:⁊ ſi p̄ciū nō percepit cedendo actionē ꝯ emptorē liberat̄:ſed ſi rem vē ditā pt̄ redimere,culpa nō caret,ſi non redimit.h.d.vſq̄ ad.§. ei apud.¶No.caſum iſtius.§.cū.l.ſe.⁊ maxime caſuꝫ.l.plane. c ¶Ex lec.an.¶No.ꝙ preciū ſuccedit loco reiᶜ,⁊ ſi nō eſt exa ctū ſuccedit loco rei ceſſio actionis:qđ no.⁊ facit.ĵ.de iure do. proculus.⁊ qđ no.Cy.C.de rei ven.mater.in.viij.q.⁊ cuꝫ.l.pla ne.que ſtatim ſequitur ſatis concor.l.ſi fundum per fideicō.de leg.j.⁊ facit.l.j.ĵ.de diſtra.pig.

Ei apud. In actionibus ꝯtrarijs vbi de fide rupta nō agit̄,non iuratur in litē.h.d.Sꝫ circa iſtuꝫ §.quero,vtrum in caſu,in quo actione contraria agitur de fi de rupta poſſit in litem iurari.gl.habuiſtis ꝙ ſic.ſ.de pig.ac. l.ſi pignore.⁊.§.poſt diſtractum.

In ſequeſtrum. Cōtra ſequeſtrū cōpetit hec actio,qui ſequeſter dꝫ rem ex hibere in loco conuento,vel in alio ex locis conuentis.h.d.

Si velit. Sequeſter non pōt officium deponere, niſi ex cā,⁊ tunc interueniēte iudice.h.d.¶No. caſum iſtius.§.ſi velit.¶Secūdo no.tex.in.l.ſeq.cum dicit, a pluribus qꝛ ſecus eſſet ſi ab vno,vt.ĵ.de preſcrip.ver.l.ſi rē.§. vlt.cum.l.ſeq.⁊.ĵ.eo.l.licet.¶Ex lec.an.¶No.an ſequeſter, q acceptauit ſequeſtrum,poſſit renuntiare officium,⁊ vbi.⁊ qn̄: facit etiam iſte.§.ꝙ poſſit quis excuſari a ſuſceptiōe ſequeſtri cā ſubſiſtente,⁊ facit pro ſyndicis apud quos iudices quotidie faciunt ſequeſtra.concor.l.vlt.§.ſi.C.de bo.aut.iud.poſ.

SI hominem. Si quis in re aliena in tēpeſtiue miſericordiā exercet,in dolo preſumitur.h.d.iſta.l. ¶Ex lec.an.¶Uide Cy.in.l.j.C.ne ex deli.defun. in additione noua.⁊ hic in additio.

Datur actio. Qn̄ dolꝰ defuncti purgat̄ ꝑ actio nē deſcēdentē ex ꝯctu,heres tenet̄ inſolidū nō attēto quantū ad heredes ꝑuenerit.h.d.¶In gl. magna.ibi.§.aliqn̄ ⁊c.Sꝫ certe ibi nō fallit,nā cū ibi nō loqua tur qn̄ dolꝰ dat cām cōtractui,⁊ ꝑ ꝯſequēs ꝯctꝰ fuit ipſo iu re nullꝰ,nō pōt purgari dolus per actionē deſcendentē ex cō tractu quare merito hr̄des tenent̄ inſolidū.¶In ea.gl.ibi.l. iij.§.pe.Sꝫ certe imo ibi nō fallit:qꝛ illa actio nō ex ꝯctu ſꝫ ex delicto meſſoris.¶In ea.gl.ibi.§.ſi.ſꝫ certe ibi nō fallit qꝛ nō datur actio ex dolo adhibito.in ꝯctu,lꝫ ex dolo cōmiſſo nō in doloſa diſtributione,vt ibi patet.¶In ea.gl.ibi, que eſt ano mala ⁊c.ſꝫ certe illa nō naſcit̄ ex ꝯctu,ſꝫ naſcit̄ ex dolo cōmiſ ſo in nō parēdo iudici.In ea.gl.ibi.§.q iniuriarū.Sꝫ certe ibi loquitur de actiōe ex cōtractu,que erat acceſſoria ad actionē deſcendēte ex delicto.Preterea ibi ꝑ mortē deſijt intereſſe de preterito.¶In ea.gl.in ſi.ſed certe iſta ratio nō vr̄ bona:naꝫ mandatum non tranſit ad heredeꝫ,nec ſocietas:⁊ tn̄ datur ꝯ heredem actio ex dolo defuncti,vt.ĵ.de ac.⁊ obli.l.ex depoſiti. ideo dic ꝙ ratio eſt:qꝛ de precario actio non eſt ex cōtractu,ſꝫ eſt datiua:datur enim a pretore,vt no.per gl.in.l.cum p̄cario §.j.ĵ.de pec.ſꝫ ſi ageret actione preſcri.ver.que concurrit cum actione de precario,vt no.ĵ.de preca.l.§.qua actione.de p̄ſcri. ver.certū eſt ex cōtractu oriri,vt vidiſtis in.l.iuris gen.§.j.ſ. de pac.tunc debet dici ꝙ datur cōtra heredem ex dolo defun cti.qđ no.bene ⁊ tene menti.

Quoties. Quando nūmularij cedūt bonis, potior eſt cā deponentium ⁊ vſuras nō recipien tium:⁊ inter plures deponentes,nō eſt potior in iure ille, qui eſt prior in tempore.h.d.vſq̄ ad.l.in depoſiti.¶In glo. ma gna.in ſi.vide qđ no.in.l.ꝑuilegia.ĵ.de pri.cre.C.de priui.do. l.vna.extra de reg.iur.c.priuilegiū ⁊c.¶Ex lec.an.¶No.quā do debitor eſt ceſſans,⁊ fugitiuus,quo ordine ſatiſfacit credi toribus:qđ ſepe faciunt Florentini.

IN depoſiti. Cōtra heredē ex dolo defun cti dat̄ actio pro portione he reditaria:ex dolo vero ſuo dat̄ inſolidū.h.d.¶No. iſtum ver.ſi v̄o.⁊ hꝫ locū in actione bone fidei,ſecus in actiōe ſtricti iuris non pretoris,vt.ĵ.de ver.ob.l.eādē.§.cato.qđ no.

QUod ſeruus. Ei qui contraxit,ſolui pt̄ lꝫ per euꝫ alteri queratur actio,niſi iuſta cā interuenerit credēdi dn̄m nō ꝑmiſ ſurum.h.d.¶No.hanc.l.⁊ cum hoc concor.qđ no.in.l.ſeruꝰ. ĵ.de ſol.⁊ quod vidiſtis in.l.ſi vnus.ſ.de pac.

¶Ex lec.an.¶Per iſtam.l.fuit determinatū ꝙ ſi monachꝰ fecit depoſitum,ꝙ ei debet reddi,⁊ liberatur ille qui reddit,li cet non interueniat licentia abbatis.

SI in Aſia. Illud qđ eſt fiendum de re de poſita in dubio eſt fiendum ex penſis deponentis,ſecus in re commodata.vt in gl.

Depoſitum.

a ¶Ipſo iure. Adde Franc. Are.hic ⁊ Felin.in.c.rodulphꝰ.de reſcri. v.vl.ī.vij.col. ⁊ in.c.fraternitatis de teſ.in iij.col.⁊ in.c. veniſſent.le.ti. ⁊ in.c.ex parte.de of.dele. vbi plene.⁊ in c.gratum.e.ti. ⁊ in.c.paſtoralis.circa ſi.de exce.⁊ in.c.de regularibus. circa mediuꝫ. de ſimo.

b ¶Iuratur. Ad q̄ꝫ materiā adde do. Iaſ.may.iſti. de ac.§.ſequēs nu.19.⁊ qđ ibidem ad eū dixi in apoſtil.

c ¶Rei.Adde Fel.ī.c.in preſentia.de ꝓba. ī.xxj.col.⁊ aliquid ꝑ Fran. are.in.l.centurio.dt̄ vul.⁊ pupil.⁊ in.l.ſi cū ſeruū.ſ.ſi cer. pet.⁊ in.l.pignora.de pig. ac.ꝙ ſecus eſt in pig.⁊ Bar. Cep.ī.l.labeo §.item ſi dn̄s de ver.ſig.

Depoſitum. Res depoſita debet reſtitui vbi eſt, niſi petatur alibi reſtitui expenſis ⁊ periculo deponentis.h.d. ¶ Ex lec.ant. ¶ No.ꝙ ad illũ ptinet expenſa, ad quem pertinet commodum ⁊ vtilitas.

Queadmodũ. Poſt li.ɔte. periculũ rei depoſite ſpectat ad depoſitariũ.h.d.

Si quis inficiatus. Ab eo tēpore, quo quis cepit habere iniuſtã cãm litigãdi, videt̃ dolo malo facere, ⁊ ad eũ ſpectat periculum.h.d. ¶ No.pncipium iſtius.l.ex quo habes, ꝙ qñ quis venit vt ꝓcurator, vel vt heres alterius, ⁊ dicit ꝙ ego ſibi ſoluã, debet mihi facere fidem quomodo ſit procurator vel heres illius, ex cuius pſona venit: facit qd̃ videbitis not.per glo.ſ.de procu.l.nõ ſolũ.§.j.⁊ qd̃ ibi dixi. ¶ Secũdo no.ꝙ quis poteſt habere iuſtã cauſaꝫ litigandi vſq; ad certam partē iudicij, ⁊ vſq; ad certã ptē nõ: quod tene menti, qꝛ eſt vtile propter refectionem expenſarũ. ¶ Ex lec.anti. ¶ No.ꝙ ille qui non negat debitum, ſed negat mandatũ procuratoris, vel petit copiã ꝓcurationis, nõ dicit̃ ĩ mora, de quo per Archi.l.diſt.l.ſi quis prepoſtera.⁊ ideo qñ ꝓcuratores faciunt proteſtationem, debent facere fidē de mãdato, alias non arctat proteſtatio, vt in.c.cauſam.de elec.ĩ cle. ⁊ ideo ſis cautus ꝙ ſemper offeratur copia mãdati. ⁊ vide in Spec.de ꝓc.§.ſi.ver.ſed nunquid ſufficit. quod tene perpetuo menti hanc.l. Item per iſtam.l.fundatur illa exceptio quam opponunt aduocati contra heredem petentem executionē inſtrumenti: quia dicunt, tu nõ es nominatus in inſtrumento: ⁊ ideo licet contra inſtrumentum nõ poſſet opponi exceptio ex forma ſtatuti, tamen iſta exceptio bene procedit: quia non eſt contra inſtrumentum, nec eius tenorem, ſed eſt cõtra perſonã agentis, qui negatur heres. caſus eſt hic valde nota.

Competit. Cõtra depoſitariũ pt et cõpetere ɔdictio furtiua ⁊ cõdict. ſine cauſa. hoc dt.

Si plures. Depoſitum eſt credendũ maiori parti heredũ.h.d. Et habet locum iſta lex in re depoſita diuidua, ſecus ſi eſſet indiuidua: quia tunc poſſet vni ſoli reſtitui vt vidiſtis.ſ.eo.l.j.§.ſi pecuniam.

Siue autem. Si res periit penes depoſitarium eodem modo, quo periiſſet penes deponentem, depoſitarius liberatur. hoc dicit.

Qui rem ſuam. In re ꝓpria depoſitũ nõ cõſiſtit.⁊ iõ depoſiti agi nõ pt, idē ĩ cõmodato ⁊ pcario.h.d.ꝑ declaratiõe iſti⁹.l.vide quod no.p Cy.C.loc.l.qui rē.⁊.l.ad probationē.⁊ quod no.doc.in.l.ſi rē aliquã.ꝭ.de acq.po.

Sis apud quem. Primus deponens nõ hꝫ actionē depoſiti ɔtra ſcꝫ depoſitariũ, niſi ſibi a primo fuerit ceſſa.h.d. ¶ Sꝫ hic q̃ro nunqd iſte primus depoſitari⁹ qui tenet̃ mihi cedere actionē, teneat̃ et pſtare ſumptus litis quos faciã ĩ actionē depoſiti. ceſſat ɔtra ſcm depoſitariũ. tex. vidiſtis in ſimilĩ in cõmodatario.ſ.cõmoda.l.ſi vt certo.§.idem labeo, recte dicit ibi, ſumptus.h.d.

Licet deponere. Sequeſtrum plures tantum deponunt, ⁊ tunc poſſeſſio amittit̃. ¶ No.ex hac.l.ꝙ poſſeſſio rei ſequeſtrate amittitur: ſꝫ hoc intellige verũ ſecundum noſtros doc. quãdo ſequeſtratio fit de conſenſu vtriuſq; partis. vt hic ⁊.l.intereſſe puto.ꝭ.de acqui.poſſ.ſec⁹ ſi ſequeſtratio fiat autoritate iudicis contra voluntatē eius, qui primo poſſidebat, ar.l.iij.§.genera.ꝭ.de acq.poſ.ita tenet Jac.but.ita etiã Ja.de are.vt refert Cy.de probi.ſeq.pec.in.ij.q.⁊ Pe.de bella pertica in.d.l.intereſſe puto.

De eo quod. Actio depoſiti in quatuor caſibus hic inſertis cõtra heredem ex dolo defuncti, ⁊ intra annũ, ex dolo heredis datur, ſecundum ſuam naturam.h.d.

Si apud. Emancipatus tenetur actiõe depoſiti de depoſito ante emancipationē ſibi facto, idem in ſeruo manumiſſo.h.d.

Si duo. Si plures hr̃des depoſitarij ſeparatim dolũ ɔmittãt, qlibet tenet̃ ꝑ parte: vbi vero cõiter cõmittũt dolũ, qlibet tenet̃ ĩ ſolidũ. Sꝫ ſi ad rei reſtitutionē agat̃, ɔdēnatio fit ꝑ pte.h.d.ſcm verã lec.⁊ ſcm iſtã lec. iſta lex hꝫ tres ptes. Primo loqt̃ qñ dol⁹ fuit ɔmiſſus ꝑ parte ſeparatiꝫ. Scdo loquit̃ qñ dolus fuit ɔmiſſus cõiter ⁊ ĩſolidũ. Tertio loquit̃ de obligatiõe pncipali ſeu pmitiua, q̃ ɔhit̃ ad rē reſtituendã. Scda ibi, ꝙ ſi lancē. Tertia ibi plane. ⁊ ſic ſcm hoc due prime partes nõ loqunt̃ de obligatiõe pmitiua, q̃ ɔhit̃ ob rē reſtituēdã, ſed de obligatiõe ſecũdaria ſeu acceſſoria, q̃ cõtrahit̃ ratiõe doli.

¶ Ex iſta.l.in ṽ.plane.gl.no.ꝙ actio ꝓponit̃ inſolidũ. cõdēnatio ṽo fit ꝑ parte. ⁊ ſic iſtũ.§.intelligit gl.ꝙ loquat̃ in caſu pcedēti. ſꝫ certe iſta lec. nõ eſt ṽa: qꝛ obligatio pncipalis, qua tenet̃ qs, ſeu depoſitari⁹ ad rē reſtituēdã: nõ trãſit niſi ꝑ pte, vt.ſ.cõmo.l.iij.§.heres. vnde nõ eſſet verũ ꝙ actio ꝓponeretur inſolidũ ɔ vnũ ex hr̃dib⁹, niſi diceremꝰ heredē cõuētũ rē ĩſolidũ poſſidere: q̊ caſu ⁊ cõdēnatio ⁊ petitio fieret inſolidũ ɔ eũ tm̃, ⁊ ſic in caſu iſto iſte tex. nõ ꝓcederet. Et iõ dic vt dixi ꝙ iſta lex vſq; ad ṽ.plane loquit̃ in obligatiõe ſecũdaria, in qua qñ dol⁹ cõmittit̃, qlibet tenet̃ inſolidũ, vt.l.j.§.ſi apd̃ duos.ſ.e.⁊.l.ſi vt certo.§.ſi duob⁹ vehiculũ.ſ.cõmo. Sꝫ iſte ṽ.plane. loquit̃ qñ qs cõuenit̃ rõne obligatiõis pmitiue, q̃ cõtrahitur ad rem reſtituendã, in qua quilibet tenet̃ ꝑ pte: ⁊ ꝑ parte cõdēnatus, nõ tñ liberat̃ ſolutione partis: ⁊ hoc vult dicere iſte tex. in ṽ.plane. ⁊ ſic habes ex iſto tex. ꝙ iſta obligatio eſt diuidua quo ad obligationē, non quo ad cõuētionē, ⁊ quo ad ſolutionē: eſt tñ ĩdiuidua quo ad ſolutionē. ſimile habes in.l.ij.§.j.ꝭ.de ver.ob.⁊ ſic habes ex hoc tex. ꝙ in obliga. rē reſtitui, de qua loquit̃ hic, obligatio eſt diuidua quo ad actionē ⁊ obligationē: ſꝫ indiuidua quo ad ſolutionē: ⁊ idē eſt in obligatiõe rē reſtitui vel tradi. qd̃ dicit̃ hic in obligatiõe tradi, vt.ꝭ.de ṽbo.ob.ſtipulationes nõ diuidunt̃. in prin. ſecus in obligatiõe rē dari quia eſt diuidua etiam quo ad condemnationem ⁊ ſolutionem: vt.ꝭ.de verborũ obliga.l.ſtipulatus in prima charta.

a **Actione.** In actione depoſiti admittitur cõputatio impenſarum.h.d.

Lucius titius. Idē eſt commēdare ⁊ deponere, ⁊ in actiõe depoſiti veniũt vſure a tpe more, ēt ſi pecunia numerata deponit̃, lꝫ depoſiti terminos egrediat̃.h.d. ¶ No.tex.ibi, qñ voles ⁊ vbi voles. qꝛ ſi ꝓmitto tibi ſoluere, vbi voles vr̃ ꝙ vbiq; poſſis me ɔuenire: idē habes ĩ.l.titiũ ⁊ meuiũ.§.tutores.ꝭ.d adm.tu.tetigi.ĩ.l.ij.§.ſi qs ita.ſ.d eo ꝙ cer.lo. facit ꝙ videbitis.ĩ.l.hr̃s abſens.in ſi.ſ.de iu. ¶ Scdo no.ꝙ idē ē ɔmēdare ꝙ dponere. ad idē.ꝭ.e.l.pub.in pn.qd̃ no.

De ſponſaliorũ. Qui me pſente recipit res meas, depoſiti actione teneatur. Item in depoſito pecunie numerate veniunt vſure a tempore more.h.d.

Publia. Ex pacto appoſito in traditione rei mee, q̃ durat mea, alteri q̃rit̃ vtilis actio.h.d. Iſte tex. vr̃ velle ꝙ ex pacto matris q̃rat̃ actio filio: in ɔtrium vr̃ caſus.ꝭ.ad trebel.l.debitor.in ſi. Sꝫ aduerte qꝛ in lege nr̃a nõ q̃rit̃ filio vtilis actio ex eo, qꝛ paciſcēs erat mr̃, qꝛ idē eſſet in q̊libet extraneo paſciente oppenēte pactũ ĩ reſtitutiõe rei ſue q̃ durat ſua, vt ptꝫ in.l.pe.C.ad exhib. Sꝫ ſi apparet pact⁹ in re ſua, nõ durat: puta qꝛ trãſtulit dñm in alterũ, tũc alteri ex tali pacto actio nõ queritur, niſi in duobus caſibus: primus eſt ĩ mutuo, vt.ſ.ſi cer.pe.l.certi ɔdictio.§.qm̃. Secũdus eſt in donatione, vt.l.quoties.C.de don.que ſub mo. Ultimo no. iſtũ tex. certe ſi aliqd mihi humanum ⁊c. No. hec ṽba ꝑ verbis, q̃ ponuntur qñq; in ſubſtitutione: puta dt teſtator, ſi aliqd filio meo humanũ acciderit bona mea deueniãt ad talē, vt illa ṽba tm̃ importēt, q̃tũ ſi diceret, ſi moreretur: idem habes.ꝭ.de ver.ſig.l.in vulgari.§.j.

a ¶ Faciũt. Ad de do. Alexã. de Imol.in.l. publia.§.ff.ꝭ. eo.titulo.⁊ in l.rē alienã.de pig.act.⁊ in l.ex hac.d do.⁊ Bal.in.l.ex his in.ij.col. in ṽſi itē opp. ꝙ verba enuntiatiua.C.de teſt.mi.⁊ doc. Alex.de Im. oĩno in.l.ſi donatione.C.de collationib.⁊ qd probent in inſtrumento, vide Fel.in.c. ſicut.de re iu. in.xij.col.ver. fal.per Mo.⁊ do. Alex.de Imo.in conſ. xlv.in.v.⁊.vj. col, in.j.parte.

¶ Ex lect.anti. ¶ Ex pacto matris queritur actio filio: vide Bul.in.l.certi cõdictio.§.pe.vide Cy.in.l.j.C.per quas pſo.⁊ in Spe.de loc.§.nũc aliqua.ver.clxix.ſed contra iſtuꝫ tex. facit ſcilicet ad trebel. debitor.§.ſi.ſolue vt in premiſſis additionibus notatur.

Lucius. In contractib⁹ bone fidei debentur vſure ſolum ex nudo pacto.h.d.

1 ¶ Libro mercatoris, an ſtari debeat.
2 Actio ex cõfeſſione extraiudiciali, an oriatur.

a **Titius.** Uerba enũtiatiua in ɔctib⁹ obligationē nõ inducũt, ſꝫ ꝓbationem faciunt[a]. Item priuata ſcriptura facit fidē cõtra ꝓducentem, non ꝓ eo, niſi fuerit ab aduerſario ꝓbata.h.d.tex.cum gl. ¶ Nota qd̃ dixi in ſummario. vtrũ autē in vltimis voluntatibus verba enuntiatiua obligationē ſeu depoſitionem inducãt. dic prout gl.⁊ doc. plene ĩ.l.ex ſcriptura.ꝭ.de do. ¶ Secundo nota tex. ibi, plus vel min⁹ ⁊c. ꝙ iſta verba nihil importãt, facit.l.cũ furti.ſ.de in li.iur. poſſent tamen operari in caſu in quo poſſet ꝓbare pl⁹ vel min⁹ eſſe, q̃ꝫ dictũ ſit, vt.ꝭ.de contrah.emp.l.hec vēditio.§.ſi. ¶ Tertio no.tex.in ſi.cum gl.que incipit, vt ſi ille. ꝙ ei qui ſcribit pro ſe ĩ epiſtola nõ ſtat̃, niſi per aduerſarium approbetur: ⁊ ſic videtur ex hoc ꝙ ſi plures res ſunt ſcripte poſſuꝫ acceptare illud, qd̃ facit ꝙ ꝓ me ⁊ reprobare illud quod contra me facit: quod an ſit verum dic per docto.in.l.j.C.de confeſ.in.xiiij.q.

¶ Ex lectura anti. ¶ Cõfeſſio trãſmiſſa per epiſtolã probat cõtra confitentē, ⁊ ſi quid eſt annexam, qd̃ facit pro eo etiam

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

p̄ro ſe probantē inducit.h.d.§.no.⁊ adde qđ no.per Cy. C.de iur.⁊ fac.igno.cū falſa.per Sp̄.de conſti.pec.titi⁹.⁊ qđ no. C. de do.ante nup.ſi preſidi.⁊ p Cy.C.de pba.nō epiſtolis. ⁊ in Spec.de inſtru.edi.§.nūc dicendū.ver.priuatum.⁊ facit.ī.de
1 lib.leg.aurelius.§.meuia.¶ †No.hic ar.ꝙ ita debeat ſtari li
a bro mercatoris pro ſe ſicut ꝯ ſe^a, in eodē facto vel ꝯnexo:hoc eſt verū,qñ liber eſſet approbat⁹ per aduerſariū,vel p habentem autoritatē cā cognita,ar.iſti⁹ lr̄e.⁊ facit.C.de tranſac.ſi quidem.facit etiā iſta lex ad id qđ no.C.de exce.ſi quidem.in glo.
2 magna.⁊ de fideiuſ.l.pe.¶ †No.ꝙ ex confeſſione extraiudiciali nō orit̄ actio,ſed ſola ꝓbatio.Quid ſi vnus teſtis ꝓbat confeſſionē,alter verū actum, an ſint ſingulares:dic vt no. Cy. in.l.ij.in pen.col.C.que ſit longa conſue.vbi dicit ꝙ ſint ſingulares ar g.contra de ſuc.ab inteſt.c.ſi.

a ¶ Contra ſe. adde pau. de ca.in.l.tale pactū.in p̄n.ſ.de pac.⁊ eū. bal. in.l.rōnes.C. de proba.

LUcius. Licet nō valeat qđ in veritate agit̄, valet tamen quod ſimulate concipitur.hoc dicit iſta lex.

QUintus cecilius. Promittēs ꝓmiſſionē pecunie depoſite,tenetur ad vſuras,ſi eas percepit,vel pecuniā illā in ſuos vſus cōuertit.h.d.iſta lex no.ad hāc.l.opp.⁊ vr̄ ꝙ vſure indiſtincte debeantur propter morā,vt.ſ.l.proxi.⁊.l.publia.§.j.Sol.ibi fuerūt vſure ꝓmiſſe:hic vero ꝓmiſit ꝙ ꝓſpiciet ne nūmi vacui ſiāt:quo caſu ad vſuras ſimpl'r nō tenet̄,ſ; in duob⁹ caſib⁹ hic expſſis ſi illas ꝑcepit,aut pecuniā in ſuos vſus cōuertit.qđ no.⁊c. ¶ Ex lec.antiqua.

SI fideiuſſor. Not. hic ꝙ ⁊ ſi fideiuſſor ſoluit litis eſtimationem, non videtur emptor rei ipſe,ſed reus principalis.

BOna fides. Bona fides eſt, vt res depoſita reſtituat̄ deponēti, niſi extrinſeca ⁊ ſpālis ratio hoc īpediat.h.d.¶ No.ex p̄n. iſtius legis,ꝙ equitas non eſt conſideranda mera ſm̄ ius gentium,ſed eſt cōſideranda mixtim habito reſpectu ad precepta ciuilia ⁊ pretoria.¶ Scđo no.verſi.incurrit ꝙ officiū iudicis deſeruiēs actiōi bone fidei porrigit̄ vltra perſonas actoris ⁊ rei.¶ Ultimo gl.q̄ incipit,⁊ alij ibi,ego tn̄ dico ⁊c. Allegant quidam ꝙ qñ lex nō rn̄det.q.propoſite vr̄ queſtionem ſoluere pro ea parte,pro qua allegat vltimā,facit.l.ſi creditorem.ī.de dam.infe.Sed certe nec hec lex nec iſta gl.hoc ď neceſſitate cōcludit. Sz ꝓ iſta deciſione gl.facit tex.ī.ꝓxi.§.in ver.qđ ꝓbo ſm̄ qđ ibi no.Rich.ma.¶ Scđo no.tex.in ver.⁊ ꝓbo hanc eſſe iuſtitiam:nam per iſtum tex.dicit Rich.malū.ꝙ per hunc tex.ſoluitur queſtio,que formatur.ſ.ī p̄n.legis:vcz vtrū reſtō depoſiti debet fieri deponenti,qui poſtea fuit deportatus, vel debet fieri reipublice:nā vides ꝙ debet fieri reſtō domine:ſed eoipſo ꝙ quis eſt deportat⁹.bona ſunt publicata,⁊ facta fiſci, vt.l.deportatorem.C.de pen.ī.de pub.l.commiſſa ergo reipublice tanꝙ domine debet fieri reſtō, ⁊ p hoc gl. ibi poſita bene ſoluit.¶ Ex lec.an.¶ Dominus prefertur,deponēti.h.d. ¶ No.ꝙ debitores hoīs confiſcati debent ſoluere fiſco,⁊ non cōfiſcato,⁊ vide Ja.in.l.ſi maritus.ſolu.ma.¶ No.etiam hic rationē quare in iudicijs admittūtur perſone extrinſec⁹ venientes ꝓ ſuo intereſſe.ſ.q: hoc ſuadet ratio naturalis,vt ius ſuum vnicuiq; reddatur.

QUod nerua. Lata culpa dolo comparatur.h.d.iſta lex no.Nota ex hac lege ꝙ nō adhibere talem diligentiā in reb⁹ alienis,qualē adhibēt hoīes diligētes ī ſuis,ď lata culpa.Sz de
b hoc qd ſit dol⁹,qd lata culpa^b,quid leuis,⁊ qd leuiſſima: dic vt no.p gl.inſt.qui.mo.re cōtrah.ob.§.j.¶ In gl.ij.ibi,cui ī.l. ſimile eſt.No.ex hac gl.ꝙ nihil eſt idē,ꝙ eſt ſimile. Idem habuiſtis no.in.l.j.§.j.ſ.qđ iuſſu.idem no.in.l.actionis verbū.ī. de ac.⁊ ob.¶ Ex lec.an.¶ Lata culpa dolo comparatur.hāc l.examina aliqualiter hic per Cy.in addi.ſed latius per Bar. in ſua repe.q: miſit pro fundamēto verba Jo.de bronoſco, q̄ verba recitat etiā Cy.hic in addi.⁊ vide in brocardis Pilei in ſcđa charta ſub rubrica,licitū eſt vnicuiq;.¶ In tex.ibi.diligēs eſt.l.ī ſuis.⁊ ibi,fraude.ſ.ꝑſumpta vel ſic,qñ depoſitari⁹ nō adhibet parem diligentiam in re depoſita,ſicut in ꝓpria, ď eſſe in latiſſima culpa,ſeu in dolo preſumpto:que latiſſima culpa,ſeu dolus ꝑſumptus vero dolo equiparatur.⁊ adde qđ no.inſti.quib.mo.re contrah.oblig.in magna gl.cetera dic vt in additio.

b ¶ Culpa.appellatione culpe.de qua vo intelligat̄,viđ do. Alexan.ď Imo.in cōſil. xlv.in.j.col. in j.parte.

c ¶ Proprie.ad de Paul. de caſ.in conſilio xxiij.inci. viſo puncto.in. iij. colum.

SEruus tuus. Depoſitio facta p ſeruū apud ſequeſtrum non impedit dominum agere.h.d.

POteſt agere. Recipiēs pecuniam,vt depoſitum reddat, depoſiti tenetur. hoc dicit iſta lex.

¶ Explicit liber.xvj.

¶ Incipit liber.xvij.

¶ Mandati,vel contra. Rubrica.

¶ Uiſum eſt.ſ.de ꝯtibus,q re ꝯhunt̄,vt de depoſito pignore,indebito,mutuo ⁊ cōmodato,q re ꝯhunt̄, vt.ī.de ac.⁊ ob.l. j.§.re ꝯhit̄.cū.§.ſeq.vſq; ad.§.vbis.⁊ inſti.q.mo.re ꝯ.ob.ꝑ totū.Nūc reſtabat videre de ꝯtib⁹,ī qb⁹ ſolo ꝯſenſu naſcit̄ obligatio:⁊ q: inter eos excellētior eſt ꝯct⁹ mādati,trahit eñ originē ex officio ⁊ amicitia,vt.ī.e.l.j.§.ſi.de ſer. exp.l.ſeruus. in ſi. de fur.l.ſi ſeru⁹ cōis.§.j.qđ no.man.ī.e.ſi vero non rē.§.cū qdē de ꝯh.emp.l.qđ ſepe.§.ſi qs amico.Ideo ponit̄ rubrica mādati,q ꝯctus ſolo cōſenſu ꝑficit̄,vt.ī.e.l.j.in p̄n.¶ Circa quā quero qd ſit mādatū.Pla.dicit ꝙ mādatū ē officiū honeſtū gratis ſuſceptū ab amico exhibēdū:hāc diffinitionē gl.īpugnat, q: de inhoneſta re ſit mādatū,l; nō ſit obligatoriū,vt.ī.e.l.ſi remunerādi.§.rei turpis.⁊ de fideiuſ.l.ſi a reo.§.ſi.¶ Itē ⁊ no.amic⁹ qñq; ſuſcipit mādatū,vt ſit,ſi abſenti ⁊ ignoto ſcribā, ⁊ mādatum ſuſcipiat,nō ꝓpter hoc eſt amic⁹,vt.ff.de ver. ſig.l. late.§.amicos.⁊ tn̄ ꝯhitur mandatū,ar.ī.e.l.j.in p̄n. nō ergo bona iſta diffinitio ꝓpter duo verba poſita in ipſa,ꝓpter verbum,honeſta,⁊ ꝓpter verbū,ab amico:diffinit ergo gl.ſic mādatū eſt officiū ab eo q gratuito ſuſcepit exhibēdū gratuito, ideo ponit in diffinitiōe:q: alias nō eſſet mandatū.ſ; locatio, vel alius ꝯctus,vt.ī.e.l.j.in ſi.vbi videbitis.Ray.ſuſtinet opi. Pla.p.l.j.in ſi.ī.⁊ dicit ꝙ conſiderauit frequentiā,ſic nō male dixit,ar.l.nam ad ea.ſ.de leg.itē in p̄mo male dixit:q: deficit mandatū obligatoriū,qđ eſt ꝓprie mādatū,vt.ī.e.l.ď.ī prin. ſ; aduerte ꝙ lex.j.in ſi.facit ꝓ gl.q: ibi ďr ab officio atq; amicitia cum officiū ſit intra nō amicos,vt ibi videbitis.¶ Scđo quero,vnde dicat̄ mandatū.dicit Azo in ſumma,mādatū ďr quaſi manu datū,qđ eñ quis p ſe facturus erat,aliqñ gerēdū cōmittit.⁊ ſm̄ Azo.ďr ꝓprie in his q̄ qs cōſequit̄ rōne mādati.nec p ſe ſine mādato valeret explicare, vt in mādata iuriſditione ⁊ in mādata actio.de qua aliqua tractant̄ in in.l.p diuerſas ⁊.l.ab anaſtaſio.C.eo.⁊ in ti.ne lic.po.in gl.⁊ in ſumma.Si eñ tibi mādauero vt mihi equū emas,cū p te tibi emere poſſis,nō ďr ꝓprie mandatū:q: nil a manu mea cōſequeris vt ex etymologia noīs patet,que eſt attendēda,vt.l.ij.§.appellata. ſ.ſi cer.pe.⁊.ī.de ac.poſ.l.j.in p̄n.⁊ de teſ.l.j.qđ eſt no.ꝓ ſtatu-
c tis ⁊ alijs diſpoſitionibus,in qbus verba debēt accipi ſtricte ⁊ proprie^c.¶ Tertio quero quid eſt dicere,mādati,vel cōtra. rn̄deo ex mandato orit̄ quedā actio mandati contra ſuſcipiētem mandatū,q̄ appellat̄ actio mandati directa.Itē oritur alia actio ſuſcipienti mandatū ꝯ mandantē,que appellat̄ mandati ꝯria,vt videbitis in ꝓceſſu ti.Uolens ergo iuriſcōſult⁹ tractare de vtroq; dixit in rub.mandati vel ꝯ:ſic.ſ.de ne.ge.l. j.⁊ depoſi.in rub.no.in.l.conſenſu.de ac.⁊ ob.l.curatoris.C.de ne.ge.¶ Ultimo no.ꝙ ad hoc vt actio mād.directa cōpetat, requiritur primo ꝙ mandatū precedat,vt.ī.e.l.j.Scđo ꝙ ille, cui mandat̄ ſuſceperit mandatū,⁊ cōſenſerit ab initio ſuſcipere mandatū,vt.ſ.cōmo.l.in cōmodato.§.pe.Tertio ꝙ perſone ſint tales ꝙ poſſint obligari,vt inſti.de ob.q̄ ex con. ī prin. Quarto ꝙ mādatū ſit gratuitū,vt.ī.e.l.j.ī ſi.Quinto ꝙ ſiat ď re honeſta.ī.e.ſi re.§.rei turpis.Sexto vt poſſit agere mādati reqrit̄ ꝙ dolus,lata,leuis,vel leuiſſima culpa interuenerit,vt ī.e.l.ſi ꝓcur.§.ſi.⁊.C.e.l.a procu.ſm̄ Rof.in ti.de act. manda. direc.Sz qđ dicit Rof.de conſenſu mandatarij ab initio nō eſt verum:q: ſufficit ꝙ poſtea,vt in.c.licet.de procur.lib.vj.

OBligatio. Mandatum conſenſu ꝯhitur pure,in diem,⁊ ſub cōditione:⁊ dz eſſe gratuitū.h.d.In glo. pen.ibi,idē in tutore ⁊c.No.ꝙ obligatio mandati ꝯhit̄ ꝯſenſu.¶ Op.certe ⁊ in oī ꝯctu obligatio ꝯhit̄ ꝯſenſu.vt.ſ.de pac.l.j.So.ďt glo. dic ꝯſenſu,ſ; ſolo:q: nō ē neceſſariū adminiculū verborū, nec rei,nec literarū,vt iſt.de obli.ex ꝯſen.§.j.⁊.l.ꝯſenſu.de ac.⁊ ob. ¶ Et no.hāc gl.que dicit,conſenſu.ſ.ſolo,vt in diſpoſitiōe intelligat̄ illud ſolum,qđ eſt expſſum ſufficere,ar.l.de pcio.ſ.de pub.niſi per aliā.l.diſtinguat̄,vt ibi no.vel p rōnem naturalē vt.l.ij.§.itē varus.de aqua plu.ar.Scđo no.hanc cōſequētiā obligatio conſenſu.de ac.⁊ ob.⁊ inſurgit cōſequētia:q: ex quo ſufficit ſol⁹ cōſenſus.⁊ per epiſtolā ⁊ per nuntiū cōſentiri poteſt,ergo per nuntiū ⁊ per epiſtolā pōt contrahi.¶ Sz op.cōſenſus dz interuenire eodē tpe,vt no.ī.d.l.cōſenſu.facit.l.ſi abſenti.⁊ ibi no.By.de do.ſed mittens nuntium vel epiſtolā conſentit tpe quo mittit,⁊ ali⁹ cōſentit poſtꝙ nuntius,vel epiſtola peruenit ad eum,⁊ ſic diuerſo tēpore:ergo non cōtrahitur obligatio per nuntiū,vel per epiſtolam.Sol.licet mittens cōſentiat tempore quo mittit,tn̄ conſentit tempore quo nunti⁹ vel epiſtola peruenit ad eū cui mittitur,q: durat primus conſenſus

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN